

INFÖR AVGÖRANDET?

SEDAN förra häftet utgavs ha många blad i världshistorien fyllts. Holland, Belgien och Luxemburg ha angripits samt kapitulat. Norge har givit upp striden, sedan det uppenbarligen lamt drivna anfallet mot Narvik givit föga resultat. Italien har slutit upp kring Tysklands sida, varigenom kriget spritt sig till hela Medelhavsområdet. Sovjetryssland har ockuperat först Litauen och därefter Estland och Lettland, varigenom de baltiska randstaternas restfrihet åtminstone tillfälligt utplånats. U. S. A. har alltmer direkt tagit parti mot axelmakterna såsom »icke krigförande». Och slutligen har den tyska armén i sin till synes hejdlösa kraft trängt djupt in i Frankrike, rullat upp Maginotlinjen och besatt Paris samt tvingat den nya ministären Pétain att begära vapenstillestånd. Trots att England tycks vara berett att föra striden »to the bitter end», kan årets midsommarvecka bli avgörande för vår världsdels framtidsöde.

Måhända har det olyckliga Norges uppgivande av den hopplösa striden lättat situationen för Sveriges del. Men samtidigt rycka ryssarna fram mot Östersjön, och tyskarna omslingra oss från Bornholm till Kirkenes. Rysslands och Tysklands kraftlinjer både söder och norr om Östersjön skära varandra. Sverige kan komma i skärningslinjen och måste vara på sin vakt mot de faror, som plötsligt kunna uppstå på nytt i den nordiska sfären. Vi måste veta, att de små staterna i denna tid ständigt löpa faran att offras upp i de stora makternas strid. Endast genom en buttert envis beredskap åt alla håll kunna vi tilltvinga oss respekt.

17 juni 1940.